

Barcelona 8. 1. 51

Estimats tots: En la resposta repada
que escric aquesta carta, penseu si em
he fet amb ells fortalesa i la que en
sian. Estic tan poc contenta de mi mateixa
quan es tracta de dir-vos me a vosta, si
tan poc com expressar-me tot el que
 voldria dir que en desanimo i a miig
cans he de plagar. En fi; acceptu la
meua bona voluntat no pel que diria
sió pel que sentia.

He passat molts dies a escriure
després d'haver enviat un petit paper
amb uns funous i unes guillemes que
suposo que ja deuen haver rebut. Deuen
reure conta, ni heu escrit ni immediatament
després, perquè no volem exposar nos a
entropis amb una indiscensió, el favor
que va fer nos una amiga nostra la fer
arrufar el paperat a l'alta banda de la

ratlla. Aquest dies ben especialment ens
hem recordat moltíssim de tots nosaltres
amb el fervent desig que sigui l'últim
any que hem de passar tan separats i
amb l'esperança de que aquest any vege
que comencem a veure tota una vida
pacífica que el seu anticòrron, que la
paus es deixi sentir entre els homes i entre
els pobles que bona feula ens fa, i pu
de que com nosaltres amb tanta paciència,
fermesa han aguantat aquest exili de
la patria - puguem retrobar ben aviat en
ella l'avor de tant com els estimessem
i els esperem.

Vos he escrit lo dissabte abans
d'any nou, dia 30, al tornar de sentir
la conferència que vobos en Manius i la
seua obra va donar a la Unió Esponsión
ta de Catalunya en Joan Sales. Aquest
dimecres era el meu propòsit al anar hi
i així ho vaig comentar amb l'esperança
però al tornar se me n'havia produït
totes les ganes pel camí. Encara no puc
acostumar-me a sentir parlar del nostre
Manius així en públic, tot i que era un

public fidel i devot ja de la seva obra.
Fent en Marins i la seva obra són tan
una mateixa cosa, que necessàriament
al voler lo presentar més com a home
se'l designava barbaute. Vagi saludar a
en Jales al acabar la conferència però era
tant tard - les deu tardades - que no vaig
poder entretenir-me a demanar-li d'on
havia tret la documentació ja que mol-
tes coses, en nouaven a perfectament des-
conegudes tot i que em sembla que co-
mencien en Marins. Mentre esperaven
que arribés al penyal de la policia per
començar, cosa que es va fer esperar força
vam parlar amb el seu cunyat Octavi
que estava molt tranquil i com tots, con-
tactem amb l'envi que ha tingut aque-
sta primera edició del Marins a casa no-
stra. Suposo que ja sabem que quasi
esta a l'auricular, cosa que representa un
veritable èxit tractant-se de poesia i d'un
poeta encara desconegut. En Martí Blau
que en necessitava uns volums per aquesta
festa de Reis, ha tingut feina a fer-la
i - cosa molt significativa - a peu de "shaper".

li: a nosaltres, el dia que va venir a ve-
nir nos per la conferència en feu va por-
tar nos en dos volums, per l'operacions i per
mi, de part de l'editor D. Pechera. Ara
que a vostè, Sr. Jans, se li reserven una
quantitat que en aquest moment no re-
cordo, com a drets d'autor. Per que veig
si és estimat el llibre en esplecava en feu
que els exemplars de feil no es venen
si no es amb la condició que queda, se
també tots els altres volums que integren
la edició "De Aisa menor" a la qual pertany
en vista de l'estat en feu fei comens a
mancat possible per mirar si logra que li doni
quien alguna cosa de los que en Manius
en va donar amb la condició de cruar
los, per los segons ell, una edició més
completa. Se moment no m'he pas en-
termit i no he ni tan sols encunyat res.
En casu pel meu esplai - que es pel que
en Manius ho va guardar segons m'ha
que quando adjunta al paquet, ho he
repassat molt aquest dies i he trobat
aquest plec que als adjunts en havia comen-
çat a trassar el retrat de la seva Aisa. En
el sobre s'observa que hi ha els adjunts als que
es valia per anar los seus drets, i fei pensó

que és una estàtua que queda així i
potser més si. Encara amb la V. i la edició
el podrien completar. En Marins me' havia
dit que em faria com un album de fa-
mília i així en aquest rostre havia anat
més quantes carícies de cada un, però la
pansió dels poemes se l'enduria sempre i
no ho va acabar. Llavors va donar una
oposició boata - quasi per a-me callar - ja
que em feia molta il·lusió aquest rostre
mentre per ell que tant els estimava a tots.

Encara els originals perquè no que els fa-
ria il·lusió de tenir-los i em recorda per
una ja hi ha seguretat que els rebria,
però pel que pugues ara ja hi he tret
copia que seguiré guardant amb els
meus papers.

Dimarts vinent donarà una refe-
renda conferència en Girona Plies, en el ma-
teix local i sobre els seus records d'en
Marins estudiant i el seu viatge per l'Àfrica.

Encara que vuyg estar parlant amb l'op-
eració, una bona estona, no vull fer ni
una ni altra al·lusió al tema de la con-
ferència, de manera que no faci la me-
ua idea del seu contingut. Suposo que
estarà més documentat que en para-
l·lel perquè ells si que es coneixien per-
sonalment i havien tancat sortint una
llarga correspondència. Estàtua que segueix
em va dir ell, lamentant-se'n molt.

Castell

ha perdut totes les cartes que li havien
escrivint en Mánus. Per de l'Élies, es
comença deman estan totes guardades, així
los cosos personals de en Mánus. Deposta
des a Mas Blane.

He dit a la Maria que els estava es-
crivint - perquè aquesta carta no quedara en-
terrompuda fa dos dies, i em dones cari-
ssimíssims records per tots vostres. Tant
ella, com l'Esperanza recorden amb una
evocació les poques hores passades al seu
costat, en parlem molt sovint i jo en
sentó encara la mateixa eivissa i recan-
ga. Inconscientment molt a Són a la polca
Prana, continueu passant molts moments
pel Santon i em tenen que ha començat
grans anans que poden ser fatals per la
seua mansa, toui fideixant fins fa un
any. Els en parlem quasi mai, perquè
no hi ha res tan parat com parlar de mal
que no tenen raons. Provenen que al nos-
tre costat de tot i recupe el mateix afecte
i desceic, servintant. Li en el possible les
seves paues, i en això hem de limitar la
nostra polca contribució, no altes que tot
ho demanem per la pau i la tranqüilitat
d'aquesta nostra terra. Quanta falta ens

fa la companyia d'en Marius en aquest moment! Heu complert el seu 7e aniversari i l'empie com al primer moment que va obrir els ulls. Moltes hores passo sola a casa i el seu record es téu en mi, que sembla que al temps al meu costat que em faci companyia. Fets aquestes cartes, fets aquest petit escrit fau que per mi en Marius no mori mai del tot.

Ens hauria de parlar los avis a vots que també l'empieu, però són tant la seva continuació que no me'n se' estan. Veritat que no ho pensaven?

Cal que acabi d'una vegada, ja massa he abusat de la seva paciència. Com se téu si Dones? fa fora bondat aquest pover? Cuió's molt i guardi's dels mal's pe, del fat, i faci for bondat a la Leta. Està seu tempsada? If tu, estí, mada eduec, qué fas? Si at lleu es, aui una mica que encara que pò si, que t'as mandava, fenc afany de les vots, te's noticies.

Recordis una vegada més que som

aquí per sentir-los en el que piquen; per
no saber si en un dia si un dia tindrà
ocasió de prestar-los un servei per petit
que sigui.

Per tots repetició de nostres millors
desitjos. Sa part de l'esperança amb uns
nos records i tant d'ella com de part
meua una forta abraçada per cada un.

de la Mares

Com estan Víctor-Raïmonde i el petit
Manuel? els ha arribat encara al que
esperen? Per tots cariñosos records.

Envio aquesta carta molt retassada
perquè volia indolme qualsevol cosa la correcció
revisió de l'Olis. Però no hi vaig poder arribar,
estem passant una epidèmia de grip molt
força i els meus germans tenen tant que
l'agafi que per no fer-los patir a penes
no surt més de casa. Espero, però, que l'Olis
me la deixaria llegir i si no l'heu rebut
ja els en diré qualsevol.